

Bilder från Batistadiktaturens sista dagar

René Vásquez Díaz

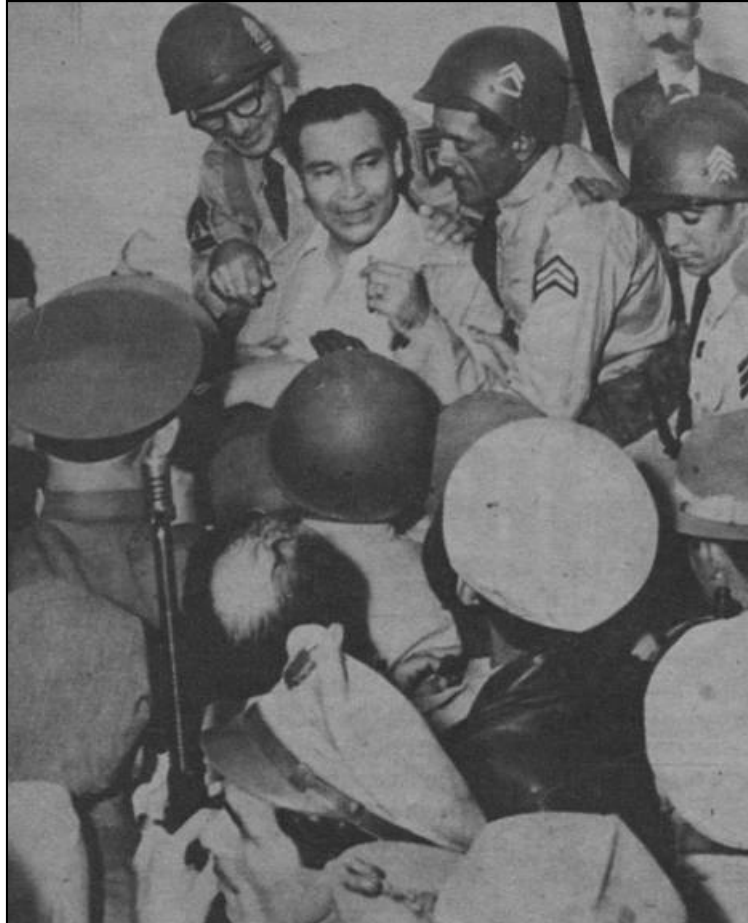
Översättning och redigering Eva Björklund

1925 grundades Fackliga arbetarförbundet och Kommunistpartiet. Sockerhuggare och järnvägsarbetare strejkade och USA hotade med intervention. Diktatorn Machado terroriserade befolkningen och lät 1929 mörda den unge kommunisten Julio Antonio Mella. I augusti 1933 var praktiskt taget hela folket på krigsstigen. USAs ambassadör Sumner Welles manövrerade frenetiskt och fick iväg Machado till Miami, via Nassau. När president Ramón Grau San Martín i december 1933 tog med vänsterledaren Antonio Guiteras i regeringen och krävde att USAs Platt-tillägg till Kubas grundlag skulle tas bort, engagerade Welles sergeanten Fulgencio Batista för att störta regeringen. Batista hade sin maktbas hos armén. I samförstånd med USAs ambassad och kapital institutionaliserade Batista korruptionen och terrorn.

Den 10:e mars 1952 genomförde Batista sin andra kupp och störtade president Carlos Prío, som tog sin tillflykt till USAs ambassad för vidare befordran till Miami. Batista stod som garant för fortsatt prostitution, knarkhandel och hasardspel. Han backades upp av USAs ambassad och bolag, men också av maffians skumma gudfäder i Havanna. Diktatorn och vänkretsen - politiker, sergenter, löjtnanter, poliser, storgodsägare, bankirer, domare, advokater och åklagare - levde gott på sina vinstandelar. Landet förblödde under urskillningslös plundring. Den 31 december 1958 stack Batista med statskassan timmarna innan rebellarmén hann fram.

1958 tillträdde börshajen Earl T. Smith som ambassadör. Han fick Batista att befria Moa Bay Mining Company från skatt. Cuban Telephone Company fick monopol mot en telefon i massivt guld som gåva till Batista. Imars 1958 trappade Batista upp terrorn. Hundratal kubaner torterades, lemlästades, mördades och många försvann spårlöst. I april 1958 kallade Smith till presskonferens tillsammans med sin rådgivare Esteban Ventura Novo, en av de värsta torterarna i Karibiens historia.

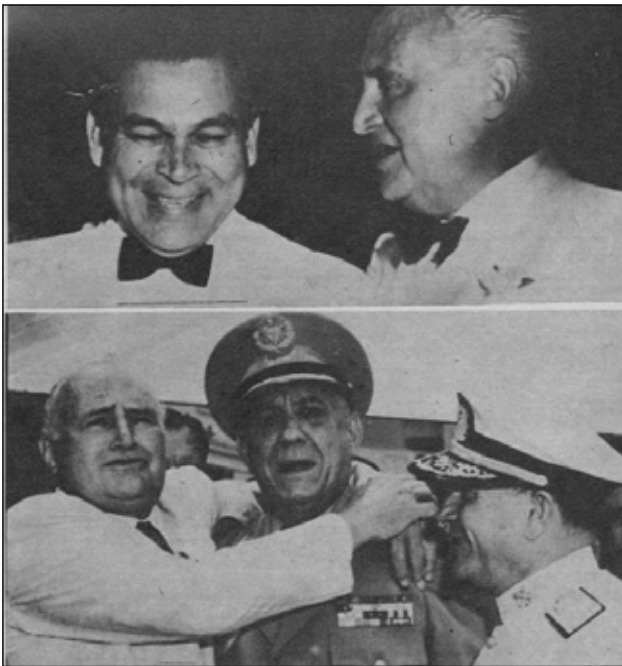

Fulgencio Batista omgiven av soldater som snart skulle bli torterare och mördare.

Esteban Ventura Novo, befälhavare på polisstation nr 5 i Havanna, var en elegant, professionell torterare. Han kallades "Odjuret i vit kostym". Medan Havannas jetset roade sig på nattklubbar, kasinon och bordeller, drog Esteban Venturas män fram genom gatorna, husrannsade och mördade ungdomar. De förknippades med det värsta och blodigaste förtrycket och den mest barbariska tortyren.

20:e april 1957 mördade Ventura Fructuoso Rodríguez, Juan Pedro Carbó, Joe Westbrook och José Machado. 9:e april beordrade han mordet på Marcelo Salado. 13:e juni 1958 mördade han systrarna Cristina och Lourdes Giralt. 1:a augusti 1958 deltog han i massakern på fängelset Castillo del Principe och 12:e september i "Massakern i Juanelo-kvarteren", där fyra unga män mördades. Lidia Doce och Clodomira Acosta Ferrals, som var budbärare åt rebellarmén, greps för att torteras till döds av Venturas män. På två år avancerade han från kapten till major och sedan överste. Esteban Ventura Novo stack iväg i god tid och slog sig ner i godan ro Miami, där han grundade ett vaktbolag, Security Service and Investigation. Ingen förebrådde honom någonsin hans brott mot mänskligheten. Kuba begärde honom utlämnad, anklagad för krigsförbrytelser. USA svarade inte. Ventura dog lugnt vid 87 års ålder.

Arthur Gardner var ambassadör på Kuba från 1953 till 1957, nära vän till Batista. Här syns han tillsammans med sin kompis Batista och mördaren Francisco Tabernilla.

Som rikspolischef beordrade Pilar García att de som dagligen fångades in av polisbilarna runt om i Havanna skulle dödas, utan att tillfrågas. Han flydde till USA i december 1958. Kuba krävde att han skulle utlämnas. Myndigheterna i USA svarade aldrig. Han fick permanent uppehållstillstånd.

Efter att ha flytt Kuba när Batistaregimen föll samman blev Carlos M. Tabernilla medlem i "Hermanos al Rescate" (Brödraskapets räddningstjänst). På fotot finns hans far med, "el Viejo Pancho", som fördelade höga arméposter till sina söner.

Carlos M. Tabernilla var flygvapenchef. Hans "Tabernillagrabbar" fanns i stridsvagnsdivisionerna, i högkvarteret och inom flyget. Han bombade bergsbönder och stadsbor i Cienfuegos och Santa Clara och är skyldig till flera massakrer på civila, men togs väl emot när han flydde till USA.

Conrado Carratalá deltog tillsammans med Ventura i massakern i Principefängelset den 1:a augusti 1958. De stormade in i cellerna och mördade fångarna med kulspruteeld, riskfritt. De politiska fångarna hade bestämt att tillsammans sjunga nationalsången vid vissa klockslag. Under massakern dog elva män, tjugoen sårades. Han flydde Kuba 1:a januari 1959 och togs emot med öppna armar i USA.

Conrado Carratalá, en av Batistas blodigaste snutar

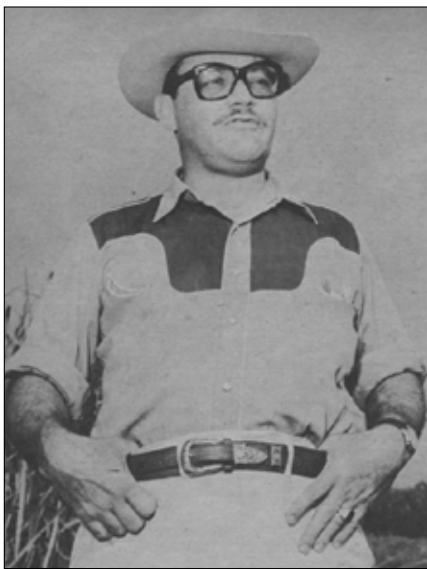
29 oktober 1956 trängde Salas Cañizares, Carratalá och Ventura Novo in på Haitis ambassad. De skulle mörda tio ungdomar som sökt asyl där. Salas Cañizares sårade dödligt en av dem. Innan han dog kunde den unge mannen från golvet avlossa ett skott och i sin tur såra Salas dödligt. Slakten på ambassaden tog mer än en halvtimme.

Batistas general Salas Canizares

Rolando Masferrer mördade mer än två tusen kubaner mellan 1953 och 1959. Han var ledare för en paramilitär liga "Masferrers tigrar" som sådde skräck i Oriente. Efter klartecken från Batista organiserade Masferrer sitt kriminella gäng genom att handplocka brottslingar från fängelserna. Den ökände René Feria var en av dem. Han utsågs till en av Venturas högsta underbefäl.

Forts nästa sida

Den skräckinjagande chefen för "Masferrers tigrar"

forts från sid 5

Masferrer gav ut tidningen Libertad (Frihet). Alla som där utpekades kunde kort därefter återfinnas lemlästade och mördade. I slutet av 1958 låg gatorna i Santiago de Cuba alltid öde efter klockan sex på eftermiddagen.

Masferrer kom undan till Miami 1:a januari 1959. Samma dag mördade hans män 15 personer i Manzanillo, bland dem en barnfamilj på 9 personer som brändes inne i sitt hem.

Rafael Díaz Balart. United Fruits rådgivare i Havanna, och Batistas sekreterare

7:e januari 1959 krävde Kuba att Masferrer skulle utlämnas. 26 januari meddelade nyhetsbyrån UPI i ett telegram: "USAs invandrarmyndighet har idag beviljat den före detta kubanska senatoren Rolando Masferer politisk asyl. Rafael Díaz Balart tjänade som juridisk rådgivare åt United Fruit Company i Orientelänet och utsågs till andre sekreterare åt Batista. Hans far utsågs till transportminister, vilket gjorde honom till en rik man. Även bröderna utsågs till vinstgivande uppdrag. Díaz Balart lämnade Kuba december 1958. Idag kallas hans söner Lincoln och Mario Díaz Balart "guldgrabbarna". De tillhör de politiker på den extrema högerkanten som arbetat hårt för att skärpa USA blockad mot Kuba.

NÄR MAFFIAN STYRDE KUBA

På 50-talet var Havanna tidens hetaste nöjescentrum. Dit kom turister från hela världen för att spela på kasinon och Tropicana, dricka Cuba Libre, dansa mambo och köpa sex. Pengarna strömmade ner i fickorna på den maffia som ägde hotellen, klubbarna, spelverksamheten. I ledningen fanns gudfäder som Meyer Lansky och Lucky Luciano, med diktatorn Batista på avlöningslistan. Maffians hetaste dröm, att kontrollera och skyddas av en statsmakt, hade aldrig tidigare varit så nära som på Kuba före 1959.

Meyer Lansky var hjärnan bakom planen som med Lucky Lucianos stöd hade samlat dåtidens maffiabossar till konferens på Hotel Nacional 1946 där de drog upp linjerna för hur de skulle kontrollera hela Karibien från Havanna. De köpte in sig (tvättade pengar) i de USA-bolag som kontrollerade landets ekonomi, gödde Batista med mångmiljonmutor, tog makten över finanserna. Efter Batistas statskupp 1952 fungerade allt över förväntan och det uppror som startades i bergen under ledning av Fidel Castro togs inte på allvar. Havanna förvandlades till ett maffiaparadis för fritt råkapitalistiskt spelrum.

Det fick dock ett brått slut. Med rebellarméns intåg i Havanna 1 januari krossades USA-maffians storslagna plan, förevigad i "Gudfadern II". Santos Trafficante, den mafioso som sägs ha

förlorat flest miljoner när revolutionen tog över, skulle sedan bli Kennedy-regimens handgångne man för att mörda Fidel Castro, utan att lyckas, som bekant.

Meyer Lansky var hjärnan bakom maffians planer att ta kontrollen över Kubas statsapparat. Hans och Batistas hotell Riviera öppnade i december 1957. Ett års spelintäkter gav officiellt 3 miljoner. Sen blev det inte mer.

Efter att ha gjort några försök att kapa åt sig bitar av Meyer Lanskys imperium i Havanna blev Albert Anastasia nedskjuten i en berömd avrättning på Manhattan.

Bilder ur T J ENGLISH: "MAFFIAN I HAVANNA" Utgiven av Karneval förlag.

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För kopia av denna licens besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/>. Det har publicerats i www.globalarkivet.se